

N:o 37.

Ank. till Riksd. kansli den 16 april 1888, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om efterskänkande af vissa
å s. k. utjordar hvilande skatter.*

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 113) har herr *J. Anderson* i Tenhult anført, bland annat, att i jordeböckerna funnes upptagna en mängd s. k. utjordar af dels krono- och dels skattenatur såsom hörande till namngifna hemman, utan att man visste, hvarest dessa utjordar vore till finnandes. För sådana utjordar, hvilka alltså endast funnes till på papperet, erlades dock af vederbörande hemmansinnehafvare årlig skatt till staten i form af grundskatt, hvilken ofta endast uppgick till ett eller några få öre. Såsom exempel härpå har motionären meddelat, att inom Tveta, Vista och Mo härads fögderi af Jönköpings län 37 stycken utjordar voro påförda grundskatt med hvardera ett öre, likaledes 37 stycken utjordar med hvardera två öre o. s. v., så att för 88 utjordar inom fögderiet erlades i grundskatt tillsammans allenast 4 kronor 45 öre. Då med afseende å dessa skatters ringa belopp staten utan rubbning i sin finansiella ställning borde kunna undvara grundskatter från utjordar, äfven om dessa skatter från inom andra fögderier, än det omförmälda, beskattade utjordar skulle något öfverstiga förenämnda belopp, syntes de enligt motionärens förmenande böra och kunna borttagas, hvadan motionären föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, att all från så kallade utjordar bokförd grundskatt, som för hvarje nummer ej uppginge till en krona per år, eller annat lämpligt belopp, som vederbörande utskott måtte föreslå, skulle från och med

innevarande år efterskänkas och ur jordeboken och uppbördslängderna afföras.

Statsutskottet, till hvars förberedande behandling denna motion blifvit hänvisad, får till en början, i afseende å det af motionären använda uttrycket »utjordar», erinra, att denna benämning äfven plägar användas för att beteckna jordområden, hvilka, hörande till ett hemman och skattlagda jemte detsamma, äro belägna på afstånd från sjelfva stamhemmanet, hvadan detta uttryck synes kunna gifva anledning till missförstånd. Vidare är att märka, att samma beskattningsförhållande, som, enligt hvad motionären anfört, vidlåder de af honom åsyftade utjordar, äfven eger rum i afseende å åtskilliga andra jordområden, hvilka i jordeböckerna betecknas med benämning »äng», »torp», »tomt» m. m. och äfven, hvad Skåne beträffar, »gatehus». För den händelse den af motionären afsedda skatteeftergift skulle befinnas lämplig, skulle densamma således skäligen böra utsträckas äfven till dessa slags jordområden.

Då emellertid utredning helt och hållet saknas om huru många sådana utjordar eller dermed jemförliga lägenheter finnas inom riket samt om beloppet af de dem åsatta grundskatter, och utskottet således icke kunnat finna någon ledning för bedömande af den minskning i statsinkomster eller de verkningar i öfrigt, som skulle föranledas af en skatteeftergift i det af motionären antydda syfte, har utskottet icke funnit sig i ärendets nuvarande outredda skick böra biträda motionärens omförmälda framställning; hvadan utskottet hemställer,

att herr J. Andersons förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 10 april 1888.

På statsutskottets vägnar:

Gustaf Sparre.

Reservation

af herr *J. Anderson* i Tenhult.
